

Bevarandeplan för Natura 2000-område Hallands Väderö

SE 040420002

pSCI beslutat och SPA anmält av Regeringen i december 1996)

SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12

Bevarandeplan kungjord av Länsstyrelsen i Skåne län 2005-12-16.

Kommun : Båstad

Läge : I Kattegatt ca 5 kilometer VNV Torekovs kyrka

Markägare : Kyrkan och staten

Areal : 1742 ha, varav 339 ha land

Hallands Väderö är förutom ett Natura 2000-område också;

- naturreservat (Hallands Väderö, inrättat 1958, reviderad skötselplan och föreskrifter 1998).
- riksintresse för naturvård (Hallands Väderö med omgivande hav).
- riksintresse för yrkesfiske (Hallands Väderö).
- område i ängs- och hagmarksinventeringen 1990.
- rikt på fornminnen.
- område med strandskydd.
- av stor betydelse för landskapsbild och friluftsliv.

VAD BETYDER NATURA 2000?

Natura 2000-områdena ska bidra till att skyddsvärda naturtyper och arter får ett långsiktigt bevarande. Att en mark brukas på ett lämpligt sätt är i många fall en förutsättning för att skyddsvärda naturtyper och arter ska kunna bevaras. Bevarandeplanen ska peka ut naturvärdena för ett område och beskriva vad som krävs för att värdena långsiktigt ska finnas kvar.

NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1a nedan samt bilaga 1) konstaterades vid fältbesök augusti 2002 samt området fågelarter enligt direktivet (se tabell 1b samt bilaga 2).

Tabell 1a. . Hallands Väderös naturtyper enligt habitatdirektivet med arealer 2002, Natura 2000-arter, samt Natura 2000-koder inom parentes.

Naturtyp	Areal (ha)
Ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten (1140)	3,37
*Laguner (1150)	1,94
Rev (1170)	15,5
Årnuell vegetation på driftvallar (1210)	10,0
Perenn vegetation på steniga stränder (1220)	2,0
Vegetationsklädda havsklippor (1230)	37,0
Salta strandängar (1330)	8,2
Vandrande sanddyner med sandrör (vita dyner) (2120)	0,4
Gräsmarkssanddyner med borsttåtel och rödven (2330)	1,2
Torra hedar (alla typer) (4030)	13,4
Enbuskmarker på hedar och kalkgräsmarker (5130)	83,1
*Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat (6230)	0,5
*Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)	1,0
Fuktängar med blåttåtel eller starr (6410)	2,5
Högörtängar (6430)	0,1
Öppna svagt välvda mossar, fattigkärr, intermediära kärr och gungfly (6430)	1,6
Pionjärvegetation på silikatrika bergytter (8230)	3,0
Trädklädda betesmarker av fennoskandisk typ (9070)	18,9
Bokskog av fryle-typ (9110)	15,8
Bokskog av örtrik typ (9130)	2,8
Lind-lönnskogar i sluttningar och raviner (9180)	1,0
Äldre ekskogar på sura, sandiga slättmarker (9190)	31,8
Alluviala skogar som tidvis är översvämmade (91E0)	28,2
Total areal naturtyper:	282,9
*=prioriterad naturtyp enligt Natura 2000	
Art	
*Läderbagge - <i>Osmoderma eremita</i> (1084)	
Knubbsäl - <i>Phoca vitulina</i> (1365)	
*= prioriterad art enligt Natura 2000	

Tabell 1b. . Hallands Väderös fågelarter enligt fågeldirektivet och deras förekomstform i området (2005).

Naturtyp	Förekomstform
Sångsvan - <i>Cygnus cygnus</i> (A038)	Rastar, enstaka.
Vitkindad gås - <i>Branta leucopsis</i> (A045)	Häckar, 5-10 par.
Bivråk - <i>Pernis apivorus</i> (A072)	Rastar.
Havsörn - <i>Haliaeetus albicilla</i> (A075)	Övervintrar och rastar, enstaka.
Brun kärrhök - <i>Circus aeruginosus</i> (A081)	Rastar.
Blå kärrhök - <i>Circus cyaneus</i> (A082)	Övervintrar och rastar, enstaka.
Kungsörn - <i>Aquila chrysaetos</i> (A091)	Rastar enstaka.
Fiskgjuse - <i>Pandion haliaetus</i> (A094)	Rastar enstaka.
Stenfalk - <i>Falco columbarius</i> (A098)	Rastar enstaka.
Pilgrimsfalk – <i>Falco peregrinus</i> (A103)	Rastar, 1-5 ex.
Ljungpipare - <i>Pluvialis apricaria</i> (A140)	Rastar enstaka.
Brushane - <i>Philomachus pugnax</i> (A151)	Rastar, 10-20 ex.
Myrspov - <i>Limosa lapponica</i> (A157)	Rastar, enstaka.
Grönbena - <i>Tringa glareola</i> (A166)	Rastar, 10-20 ex.
Kentsk tärna - <i>Sterna sandvicensis</i> (A191)	Rastar, 10-20 ex. Häckar möjligen.
Fisktärna - <i>Sterna hirundo</i> (A193)	Häckar, 15-20 par.
Silvertärna - <i>Sterna paradisea</i> (A194)	Rastar.
Småtärna - <i>Sterna albifrons</i> (A195)	Rastar. Häckar möjligen
Mindre flugsnappare – <i>Ficedula parva</i> (A320)	Häckar möjligen, 0-1 par.
Törnskata - <i>Lanius collurio</i> (A338)	Häckar, 1-5 par.

BEVARANDESYFTE OCH BEVARANDEMÅL

Det övergripande bevarandesyftet är att upprätthålla ovan nämnda naturtyper i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

För Hallands Väderö innebär detta följande bevarandemål:

HABITAT

Areal

För respektive naturtyp innebär det att de bibehåller eller utökar sin nuvarande areal (undantaget högörtängar, 6430) samt att:

1. Högörtängarna (6430) inte upptar större yta än 0,1 ha.
2. Enbuskmarkerna (5130) inte upptar större yta än 84 ha. Viss del kan överföras till andra habitat där så bedöms som lämpligt, företrädesvis trädklädd betesmark.
3. Fuktängarna (6410) kan utökas, även på bekostnad av andra habitat dock ej trädbärande.

Struktur och funktion

Havsmiljöer (1140, 1150, 1170)

- För ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten (1140) skall naturligt vattenutbyte ske. Totalkväve, totalfosfor, samt klorofyll a uppfyller minst tillståndsklass 3X (NV99). Vattenytan ska vara fri från helofyterna vass och säv. Området ska vara oexploaterat. Opportunistiska fintrådiga alger i mattor på ytan ökar ej i täckningsgrad och täckningsgraden överstiger inte 30%.
- Lagunerna (1150) bör undersökas ytterligare och definieras noggrannare för att se om de platsar inom definitionen för detta habitat.
- Rev (1170) behöver avgränsas noggrannare och fältundersökas. Bevarandemål rörande Ecological Evaluation Index makrofyter ska definieras och uppfyllas. Makrofyternas täckningsgrad och djuputbredning ska bibehållas eller öka. Bottnarna ska ha en naturlig struktur och zonerings, fri från antropogen påverkan. Totalkväve, totalfosfor, samt klorofyll a uppfylla minst tillståndsklass 2X (NV99).

Strandmiljöer (1210, 1220, 1330) och sanddynor (2120, 2330)

- För driftvallar (1210) skall ett kontinuerligt tillskott av driftmaterial förekomma.
- För naturtypen vegetation på steniga stränder (1220) skall saltpåverkan, vind och tång fritt påverka naturtypen.
- Samtliga salta strandängar som ingår i betesmarker skall även i framtiden hävdas genom betesdrift.
- De hävdade strandängarna skall inte ha någon högväxt vegetation bestående av t ex bladvass, havssäv, säv och rörflen.
- För sanddynorna (2120) skall betesdrift fortsätta att ske i nuvarande omfattning.
- Gräsmarkssanddynorna (2330) hävdas i nuvarande omfattning så att ingen negativ förnaansamling sker. Buskskiktet skall inte täcka mer än 10% av dess areal. Trädskiktets krontäckning skall inte täcka mer än 10% av arealen och endast utgöras av enstaka solitärträd och mindre grupper. Mått sätts för sandblottor och vedartad

igenväxningsvegetation. Undantaget är den mindre del i Sandviken i anslutning till och delvis ingående i område som är tänkt att överföras till bokskog.

- För samtliga strand- och sanddynsmiljöer skall vresros ej öka i utbredning och på längre sikt bör arten utgå från områdets naturtyper.

Havsklippor och vegetation på silikatrika bergytor (1230, 8230).

- Större vindpinade buskage av bland annat av slån och en skall tillåtas förekomma.

Torra hedar (4030), enbuskmarker (5130) och låglandsgräsmarker (6270)

- Den torra hedens (4030) buskskikt skall inte täcka mer än 10 % av dess areal.
- Enbuskmarkens (5130) buskskikt skall inte täcka mer än 50 % av dess areal.
- Trädsiktets krontäckning skall inte utgöra mer än 10 % för heden (4030) och enbuskmarken (5130), och skall endast utgöra av enstaka solitärträd och mindre grupper.
- För låglandsgräsmarkerna skall träd- och buskskikt inte täcka mer än 25 % av dess areal.
- Samtliga naturtyper skall hävdas så att förnaasamlingen ej är skadlig för den hävdberoende floran och faunan.

Stagghed (6230), fuktäng (6410) och högrötsäng (6430)

- Högrötsängen, staggheden och fuktängen är marker som skall hävdas genom betesdrift.
- Träd- och buskskikt skall i princip inte förekomma på högrötsängen, staggheden och fuktängen.
- Samtliga naturtyper skall hävdas så att förnaasamlingen ej är skadlig för den hävdberoende floran och faunan.

Kärr (7140)

- Samtliga kärr som idag ingår i betesmarker skall även i fortsättningen hävdas genom betesdrift.
- Betetrycket skall vara så att endast ringa förnaansamling skall ske samtidigt som större trampskador från betesdjur skall undvikas.
- Kärrrens naturliga hydrologi får ej påverkas negativt så att risken för uttorkning ökar.

Skogsmark (9070, 9110, 9130, 9180, 9190, 91E0)

- I alla skogshabitat ska förekomsten av ihåliga och grova träd öka.
- De trädklädda betesmarkerna (9070) ska hävdas så att förnaansamlingen och igenväxningsvegetation kan anses vara ringa (på sikt ej negativ för fauna och flora). Negativa indikatorarter ska inte finnas med mer än 25% täckningsgrad på valfri plats i objektet (i.e. hundkex, brännässla, åkertistel, krusskräppa, örnbräken, blåbär, lingon, samt bergrör, grenrör och hässlebrodd).
- I sump- och strandskogarna (91E0) ska hydrologin vara ostörd. För de alluviala lövskogarna (91E0) gäller att de ska översvämmas regelbundet.
- Lövträdsandelen ska bibehållas eller öka i samtliga skogshabitat.

- Relationen död/levande ved ska öka eller bibehållas och relation död ved/levande ved skall vara $>1/5$ i skogshabitaten. Undantaget bl.a. den del i Tångakärret som enligt skötselplanen är tänkt att visa på skottskogsbruk.
- I ekskogen (9190), bokskogen (9110 och 9130) och lind-lönnskogen (9180) ska nyckelarterna i trädsiktet finnas i minst två skikt där den undre skikthöjden är högst $1/2$ av den övre. I alla skikt skall nyckelarterna utgöra minst 50% av skiktet. I ek- resp. bokskogen är eken resp. boken nyckelart. För lind-lönnskogen behöver nyckelarterna definieras utifrån basinventeringen. Mått ska tas fram för vitalitet och antal för de träd som vuxit upp i mer välhävda landskap.
- All form av död ved skall kvarstå och gynnas. I den betade marken måste djuren dock ha möjlighet att ta sig fram och beta, vilket tillåter förflyttning av fallen död ved i viss utsträckning. I skottskogsområde bör framtida lågor och annan död ved flyttas till utkanten eller annan lämplig plats.
- Naturtypernas hydrologi får ej ändras så att risk för uttorkning ökar eller att t.ex. äldre ek och bok dränks.

Typiska arter

- Förekomsten av typiska och rödlistade växt- och djurarter, som är knutna till habitatet och andra livsmiljöer (se bilaga för rödlistade arter), skall bevaras och utvecklas, så att de kan föryngra sig i långsiktigt livskraftiga populationer.
- De arter som är knutna till trädmiljöer är prioriterade i området och har vid motstående intressen företräde framför andra arter.

ARTER

Fågel (gäller arterna i tabell 1b)

- Individantalen av respektive fågelart skall bibehållas eller öka i området.
- Livsmiljön för respektive fågelart skall bibehållas eller öka sin nuvarande areal men inte på bekostnad av trädbärande habitat.
- Artdiversitet och abundans av de växter, insekter, fisk och bottendjur i området som är viktiga för fågellivet som föda skall bevaras eller ökas.

Läderbagge

- Äldre ihåliga träd med mulm skall bevaras så långt möjligt är. Sly kring dessa skall röjas bort i enlighet med långsiktig plan för restaurering av trädmiljöerna (behöver tas fram).

Knubbsäl

- Uppföljningsparametrar ännu ej fastställda. Kompletteras senare. Bör följa miljöövervakningens standard.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

BESKRIVNING

Områdesbeskrivning

Naturen på Hallands Väderö är mycket omväxlande med ängar, skogar, kärr, enemarker och ljunghedar. Strandmiljöerna innehåller bland annat sandstränder, strandängar, klapperstensfält och kala hällar. Skogen består av en unik ädellövskog, som varierar från hedskogar över ängsskogar till alsumpskogar, och innehåller flera olika trädslag; bok, ek, lind, alm och ask. En del inplanterad tall förekommer också, liksom en över de stora områdena som utgörs av torrängar, gräshedar och ljunghedar. Karaktäristiskt för Hallands Väderö är busksnären. Särskilt i skogsbrynen på den västra sidan är dessa starkt påverkade av vinden.

Öns skogsområden är av stor ekologisk betydelse både internationellt och nationellt genom den stora arealen ädellövskog med stort innehåll av död ved, samt genom förekomsten av såväl trädbevuxna som öppna naturbetesmarker. Öns skogsområden och naturbetesmarker, främst de trädbärande områdena, hyser en unik flora och fauna. Här förekommer en lång rad arter som betraktas som hotade eller sällsynta, även internationellt sett. Den långa hävdkontinuiteten har gett upphov till en mängd biotoper med en stor biologisk mångfald. Ön, med dess kringliggande holmar och skär är av stor vikt för områdets sälstam och fågelfauna.

Naturtyper

Naturtypernas karaktär och artinnehåll på Hallands Väderö finns utförligt beskrivna i den skötselplan som fastställts för naturreservatet.

Natura 2000-arter

Läderbaggen på Hallands Väderö verkar utgöra en stabil population med god tillgång till gynnsamma miljöer. Tillgången är dock inte säkrad på längre sikt i och med föryngringssvårigheterna för bl.a. bokbeståndet. Läderbaggens habitatkrav på Väderön behöver undersökas noggrannare. Studier har genomförts under 2002 och bör utgöra en del av underlaget för det vidare arbetet med Väderöns trädbestånd.

Knubbsälen har en stationär population på Väderön, som har överlevt de drastiska nedgångar som skedde 1988 resp 2002 då sälpest drabbade populationerna i Västerhavet och södra Östersjön. Knubbsälen är störningskänslig och har inom reservatet avlysta sälskyddsområden för att minska störningarna under bl.a. den känsliga perioden under sommaren då ungarna föds och dias.

Hallands Väderös främsta karaktärsfåglar är måsfåglarna. Deras bestånd har varit relativt stabila under det senaste århundradet, men gråtruten har minskat allvarligt på sistone och silltruten är möjligen utgången. Ön är den enda platsen i Kattegatt där de tre alkorna sillgrissla, tobisgrissla och tordmule häckar. Även dessa bestånd är relativt stabila och kolonin av tobisgrissla är den största i Kattegattsområdet. I havsbandet häckar även ejder, och strandskata och tofsvipa är karaktärsfåglar på strandängarna. Längre in på ön, i skogen, häckar arter som entita, trädkrypare, bofink, skogsduva och en mängd sångare. Buskmarkerna hyser en artrik fågelfauna med bland annat näktergal, gulspurv, hämpling, rosenfink och olika

sångare. Ytterligare fågelarter rastar på ön under flyttsäsongen och i samband med västliga vindar på höstarna uppträder ibland vinddrivna havsfågelarter. Under vintern ses ofta rastande och övervintrande fåglar som fjällvråk, ormvråk och skärnsnäppa på ön.

Bland arterna som omfattas av fågeldirektivet märks antalet rovfågelarter och vadare som rastar på ön under flytt- eller vintersäsongen (se tabell 1). När det gäller havsörn och pilgrimsfalk är det sannolikt att vi kan se häckande par på ön i framtiden. De talrikast häckande Natura 2000-arterna är i övrigt vitkindad gås och fisktärna, men även törnskata och mindre flugsnappare ses häcka regelbundet på ön. Kentsk tärna har setts uppvisa häckningsbeteende men ingen häckning har konstaterats. Det samma gäller för småtärna.

Natura 2000-arterna som vistas i området karaktäriseras inte av någon enhetlig livsmiljö utan drar nytta av de olika miljöerna som finns på ön. Såväl skogsfåglar, som havsfåglar, strandängsfåglar och andra typer förekommer på Väderön, och denna variation bör bevaras.

FÖRUTSÄTTNINGAR FÖR GYNNSAM BEVARANDESTATUS

Gynnsam bevarandestatus för områdets habitat och fågelarter förutsätter:

- en fortsatt och varierad hävd i form av bete och röjning.
- återväxt av nyckelarterna bland ädellövträden inom de trädklädda områdena
- naturvårdsanpassad skogsskötsel som kan vidmakthålla och utveckla värdena knutna till trädmiljöerna
- låg störning från rörligt friluftsliv, lösspringande hundar etc. under häckningssäsongen.

Ett nära samarbete mellan berörda myndigheter och den som äger eller brukar en mark är en av de viktigaste förutsättningarna för att ett områdes värdefulla livsmiljöer och arter ska finnas kvar.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledning under "Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus"/"Ekologiska krav". Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

RISK FÖR SKADA

De största riskerna för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- **Kontinuitetsbrott i tillgången på gamla träd och mulmbildare** – Nyrekryteringen av äldre träd, främst ek och bok, ligger i farozonen. Ekens möjlighet att bli tillräckligt gammal hotas av sjukdoms- och konkurrensförhållanden medan risken för boken utgörs av svag föryngring beroende på gnagare (hare och sork) och markens beskaffenhet.
- **Igenväxning** – Minskad hävd och igenväxning av öppna ytor.

- **Friluftsliv** – kan orsaka störningar på fågellivet och sälpopulationen.
- **Invandrade predatorer** – Mård har vandrat in och hotar fågellivet på ön.
- **Utsläpp av olja och kemikalier** – Närliggande fartygsleder innebär stor risk för oljeutsläpp med risk för skada på fågelliv, vatten- och strandmiljöer.
- **Uppförande och drift av vindkraftverk** – Påverkan på fåglar är ännu okänd, eventuellt kan flyttfåglars navigationsförmåga störas, och kollisionsrisk finns. I fråga om häckande, rastande och födosökande fåglar kan vindkraftverk ha en skrämseffekt.
- **Fiske** – Ett för stort uttag av fisk leder till att bestånden minskar och får svårt att återhämta sig. Användandet av ickeselektiva fiskeredskap leder till bifångster av säl, fåglar, icke-kommersiell fisk och bottenlevande djur.
- **Övergödning av havsmiljön** – förstör grundförutsättningarna för gynnsam bevarandestatus hos bl.a. rev (1170).
- **Långväga luftföroreningar** – gödseffekter förändrar förutsättningarna för såväl fauna som flora i alla förekommande habitat, försurningseffekter försämrar förutsättningarna för bl.a. lavar och mossor.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledningar under ”Hotbild”. Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

BEDÖMNING AV BEVARANDESTATUS

Vid fältbesök konstaterades bevarandestatusen för områdets naturtyper (se tabell 2).

Tabell 2a. Bevarandestatus 2002 för områdets naturtyper och Natura 2000-arter

Naturtyp	Bevarandestatus
Ler- och sandbottnar som blottas vid lågvatten (1140)	Gott bevarande
*Laguner (1150)	Ordinärt/minskande bevarande
Rev (1170)	Ordinärt/minskande bevarande
Årull vegetation på driftvallar (1210)	Gott bevarande
Perenn vegetation på steniga stränder (1220)	Gott bevarande
Vegetationsklädda havsklippor (1230)	Mycket gott bevarande
Salta strandängar (1330)	Gott bevarande
Vandrande sanddynor med sandrör (vita dynor) (2120)	Ordinärt/minskande bevarande
Gräsmarkssanddynor med borsttåtel och rödven (2330)	Gott bevarande
Torra hedar (alla typer) (4030)	Gott bevarande
Enbuskmarker på hedar och kalkgräsmarker (5130)	Gott bevarande
*Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat (6230)	Gott bevarande
*Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)	Gott bevarande
Fuktängar med blåttåtel eller starr (6410)	Gott bevarande
Högörtängar (6430)	Gott bevarande
Öppna svagt välvda mossar, fattigkärr, intermediära kärr och gungfly (7140)	Gott bevarande
Pionjärvegetation på silikatrika bergytter (8230)	Gott bevarande
Trädklädda betesmarker av fennoskandisk typ (9070)	Gott bevarande
Boskog av fryle-typ (9110)	Mycket gott bevarande
Boskog av örtrik typ (9130)	Mycket gott bevarande
Lind-lönnskogar i sluttningar och raviner (9180)	Gott bevarande
Äldre ekskogar på sura, sandiga slättmarker (9190)	Gott bevarande
Alluviala skogar som tidvis är översvämmade (91E0)	Gott bevarande
Art	
*Läderbagge - <i>Osmoderma eremita</i> ()	Gott bevarande
Knubbsäl - <i>Phoca vitulina</i> (1365)	Gott bevarande
*=prioriterad art inom Natura 2000.	

Tabell 2b. Bevarandestatus 2004 för områdets Natura 2000-arter enligt Fågeldirektivets bilaga 1.

Art	Bevarandestatus
Sångsvan - <i>Cygnus cygnus</i> (A038)	Gott bevarande.
Vitkindad gås - <i>Branta leucopsis</i> (A045)	Mycket gott bevarande.
Bivråk - <i>Pernis apivorus</i> (A072)	Gott bevarande.
Havsörn - <i>Haliaeetus albicilla</i> (A075)	Gott bevarande.
Brun kärrhök - <i>Circus aeruginosus</i> (A081)	Gott bevarande.
Blå kärrhök - <i>Circus cyaneus</i> (A082)	Gott bevarande.

Kungsörn - <i>Aquila chrysaetos</i> (A091)	Gott bevarande.
Fiskgjuse - <i>Pandion haliaetus</i> (A094)	Gott bevarande.
Stenfalk - <i>Falco columbarius</i> (A098)	Gott bevarande.
Pilgrimsfalk – <i>Falco peregrinus</i> (A103)	Gott bevarande.
Ljungpipare - <i>Pluvialis apricaria</i> (A140)	Gott bevarande.
Småsnäppa – <i>Calidris minuta</i> (A145)	Gott bevarande.
Brushane - <i>Philomachus pugnax</i> (A151)	Mycket gott bevarande.
Myrspov - <i>Limosa lapponica</i> (A157)	Gott bevarande.
Grönbena - <i>Tringa glareola</i> (A166)	Gott bevarande.
Kentsk tärna - <i>Sterna sandvicensis</i> (A191)	Gott bevarande.
Fisktärna - <i>Sterna hirundo</i> (A193)	Mycket gott bevarande.
Silvertärna - <i>Sterna paradisea</i> (A194)	Gott bevarande.
Småtärna - <i>Sterna albifrons</i> (A195)	Gott bevarande.
Mindre flugsnappare – <i>Ficedula parva</i> (A320)	Gott bevarande.
Törnskata - <i>Lanius collurio</i> (A338)	Gott bevarande.

SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Markägare har rätt till ersättning om tillstånd inte kan ges och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Mer information finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Skydd

- Hela SPA- och SCI-området täcks av naturreservatet Hallands Väderö.
- Fem fågelskyddsområden finns kring huvudön med tillträdesförbud 1/4 - 15/7.
- Sydvästra sidan av huvudön har ett sälskyddsområde med tillträdesförbud hela året.
- Större delen av huvudön och samtliga omkringliggande skär omfattas av strandskydd (300 m).

Bevarandeåtgärder

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller de som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med

Länsstyrelsen. Mer information om regler, ansvar och ersättningar i samband med Natura 2000 finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Miljöstöd utgår för en del av de hävdade markerna.

Restaureringsåtgärder

Långsiktig plan för att säkra kontinuiteten av framförallt äldre ek och bok bör övervägas om inriktningen i befintlig skötselplan bedöms som otillräcklig. Mulmhögar/gropar kan skapas om tillgången på mulmträd riskerar att bli för liten.

Informationsskyltar och andra former av mjukstyrning av det rörliga friluftslivet skall vädja till allmänheten om varsamhet under häckningssäsongen. Stigsystemet skall hållas i gott skick.

Flera av skären kring ön och delar av stranden på ön är värdefulla häckningslokaler för flera fågelarter. Det är önskvärt att dessa skyddas på ett långsiktigt hållbart sätt, antingen genom mjukstyrning av friluftslivet, eller om friluftslivet stör fågellivet bör beträdnadsförbud övervägas för viktiga delar av häckningsområdena.

Intensifierad jakt på hare och mård bör övervägas för att minska populationerna på ön, liksom på mink om den dyker upp på ön.

I övrigt i enlighet med skötselplanen för reservatet.

Löpande skötsel

I enlighet med skötselplanen för reservatet.

VIKTIGT ATT TÄNKA PÅ

Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprovning som Länsstyrelsen ska göra.

UPPFÖLJNING

1. Kontroll av naturtypernas struktur, funktion och typiska arter vart 5-6 år.
2. Kontroll av läderbaggens förekomst minst vart 3 år.
3. Kontroll av läderbaggens livsmiljöns struktur och funktion minst vart 6 år.
4. Kontroll av läderbaggens populationsstorlek (fallfälfångst) minst vart 18 år.
5. Kontroll av övriga Natura 2000-arternas förekomst och deras livsmiljöns struktur och funktion minst vart 6:e år.
6. Komplettering av rödlistan med fler källor än ArtDatabanken för att få mer komplett bild av faunan och floran på ön.

7. Sammanställning och utvärdering av skydd samt meddelade tillstånd mm.

ÖVRIGT

Bevarandeplanen gäller tills vidare. Bevarandeplanen kommer att revideras om ny kunskap ger anledning till det.

REFERENSER

- Arinder, M (ed.) (1999) Skånsk skådaguide, Skånes ornitologiska förening, Lund.
- ArtDatabanken (2004) Rödlistade arter rapporterade och inmatad i GIS-skikt. Information översänd till Länsstyrelsen i Skåne län.
- Gärdenfors, U (ed.) (2000) Rödlistade arter i Sverige, ArtDatabanken, SLU Uppsala.
- Haraldsson, M (2005) uppsyningsman Hallands Väderö, muntligen.
- Isacsson, G (2003). *Observationer och skötsel på Hallands Väderö*. Skrivelse från Skogsvårdsstyrelsen Södra Götaland till Länsstyrelsen i Skåne län 2003-08-15.
- Lunds Botaniska Förening. Skånes flora inventeringsrapporter inskickade till Länsstyrelsen i Skåne län (GIS-skikt i Kartongen: Skånes flora). Aktuella uppgifter 1995-99.
- Länsstyrelsen i Kristianstads län (1996). Från Bjäre till Österlen.
- Länsstyrelsen i Skåne län (1999) Skötselplan för Hallands Väderö.
- Naturvårdsverket (2002). Vägledningdokument för bevarandeprogram (2002). Natura 2000-konferensen på Miljönätet.
- Naturvårdsverket (1997), *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*.
- Nordiska Ministerrådet (1999), *Markanvändning och vegetation i nordiska odlingslandskap*. TemaNord Miljö 1999:555.
- Nordiska Ministerrådet (1998). *Vegetationstyper i Norden*. (ed. Lars Pålsson). TemaNord Miljö 1998:510. Nordiska Ministerrådets sekretariat.
- Svalan. Rapportssystem för fåglar (2005) <http://svalan.artdata.slu.se>

BILAGOR

- Rödlistade arter
Fågelarter enligt Natura 2000
Naturtyper enligt Natura 2000 (karta)

Upprättad av Länsstyrelsen i Skåne län
Planförfattare: Johan Niss (SCI) Ken Lundborg (SPA)
Senast reviderad 2005-12-09/12-13, Ken Lundborg/Johan Niss

BILAGA, Rödlistade arter funna på Hallands Väderö (fynd 1960-2003). ArtDatabanken-03

Artgrupp	Taxon	Svenska	Senaste fyndår
Blötdjur	<i>Macoma calcarea</i>	stor östersjömussla	1999
Fåglar	<i>Anas clypeata</i>	skedand	198\$
Fåglar	<i>Anas strepera</i>	snatterand	198\$
Fåglar	<i>Asio flammeus</i>	jorduggla	198\$
Fåglar	<i>Cephus grylle</i>	tobisgrissla	2000
Fåglar	<i>Columba oenas</i>	skogsduva	198\$
Fåglar	<i>Dendrocopos minor</i>	mindre hackspett	198\$
Fåglar	<i>Ficedula parva</i>	mindre flugsnappare	198\$
Fåglar	<i>Jynx torquilla</i>	göktyta	198\$
Fåglar	<i>Larus fuscus fuscus</i>	silltrut (nominatrasen)	1999
Fåglar	<i>Motacilla flava flava</i>	sydlig gulärta	198\$
Fåglar	<i>Sylvia nisoria</i>	höksångare	198\$
Krä- och groddjur	<i>Lacerta agilis</i>	sandödla	1988
Krä- och groddjur	<i>Natrix natrix</i>	snok	1986
Kärlväxter	<i>Apium inundatum</i>	krypfloka	1996
Kärlväxter	<i>Beta vulgaris ssp. maritima</i>	strandbeta	1991
Kärlväxter	<i>Catabrosa aquatica</i>	källgräs	1991
Kärlväxter	<i>Leonurus cardiaca</i>	hjärtstilla	1994
Kärlväxter	<i>Limonium vulgare</i>	marrisp	1994
Kärlväxter	<i>Rubus axillaris</i>	skånebjörnbär	1989
Kärlväxter	<i>Rubus polyanthemus</i>	blomsterbjörnbär	1996
Lavar	<i>Arthonia pruinata</i>	matt pricklav	1988
Lavar	<i>Bacidia biatorina</i>	grynig lundlav	1990
Lavar	<i>Bacidia friesiana</i>	fläderlundlav	1989
Lavar	<i>Bacidia incompta</i>	savlundlav	1995
Lavar	<i>Bacidia rosella</i>	rosa lundlav	1988
Lavar	<i>Bacidina delicata</i>	mjölig lundlav	1988
Lavar	<i>Bacidina phacodes</i>	liten lundlav	1990
Lavar	<i>Bactrospora corticola</i>	liten sönderfallslav	1994
Lavar	<i>Biatora sphaeroides</i>	stor knopplav	1990
Lavar	<i>Buellia violaceofusca</i>	blyertslav	1995
Lavar	<i>Caloplaca lucifuga</i>	skuggorangelav	1988
Lavar	<i>Catinaria laureri</i>	liten ädellav	1988
Lavar	<i>Chaenotheca hispidula</i>	parknål	1988
Lavar	<i>Cladonia parasitica</i>	dvärgbägarlav	1988
Lavar	<i>Cyphelium notarisii</i>	sydlig sotlav	1990
Lavar	<i>Cyphelium sessile</i>	parasitsotlav	1990
Lavar	<i>Fellhaneropsis vezdae</i>	stiftkvistlav	1990
Lavar	<i>Gyalecta derivata</i>	storsporig kraterlav	1989

Lavar	<i>Gyalecta flotowii</i>	blek kraterlav	1990
Lavar	<i>Gyalecta truncigena</i>	mörk kraterlav	1990
Lavar	<i>Lecanographa amylycea</i>	gammelekslav	1994
Lavar	<i>Lecanora glabrata</i>	bokkantlav	1988
Lavar	<i>Lecanora sublivescens</i>	blå halmlav	1988
Lavar	<i>Leptogium magnussonii</i>	kustskinnlav	1989
Lavar	<i>Lobaria amplissima</i>	jättelav	1988
Lavar	<i>Lobaria virens</i>	örtlav	1988
Lavar	<i>Megalaria grossa</i>	ädellav	1995
Lavar	<i>Normandina pulchella</i>	mussellav	1988
Lavar	<i>Opegrapha ochrocheila</i>	orange pudrad klotterlav	1990
Lavar	<i>Opegrapha soreidiifera</i>	mjölig klotterlav	1994
Lavar	<i>Opegrapha vermicellifera</i>	stiftklotterlav	1994
Lavar	<i>Pachyphiale carneola</i>	ädelkronlav	1990
Lavar	<i>Pertusaria multipuncta</i>	violettblå porlav	1997
Lavar	<i>Pertusaria velata</i>	bokporlav	1988
Lavar	<i>Porina borrieri</i>	skånsk porina	1990
Lavar	<i>Pyrenula nitida</i>	bokvårtlav	1988
Lavar	<i>Schismatomma decolorans</i>	grå skärelav	1988
Lavar	<i>Sphinctrina turbinata</i>	kortskaftad parasitpik	1988
Lavar	<i>Thelopsis rubella</i>	röd pysslinglav	1994
Mossor	<i>Pallavicinia lyellii</i>	hedbålmossa	1966
Skalbaggar	<i>Acalles parvulus</i>	Saknas	1978
Skalbaggar	<i>Allecula rhenana</i>	mörkbent kamklobagge	1973
Skalbaggar	<i>Ampedus hjorti</i>	rödpalpad rödrock	1974
Skalbaggar	<i>Ampedus nigroflavus</i>	orange rödrock	1973
Skalbaggar	<i>Ampedus sanguinolentus</i>	svartfläckad rödrock	1972
Skalbaggar	<i>Anobium costatum</i>	gråbandad trägnagare	1973
Skalbaggar	<i>Anobium fulvicorne</i>	Saknas	1994
Skalbaggar	<i>Athous mutilatus</i>	trubbtandad lövknäppare	1977
Skalbaggar	<i>Cerylon deplanatum</i>	platt gångbagge	1994
Skalbaggar	<i>Cicones variegatus</i>	Saknas	1995
Skalbaggar	<i>Corticeus unicolor</i>	enfärgad barksvartbagge	1973
Skalbaggar	<i>Cryptarcha undata</i>	Saknas	1995
Skalbaggar	<i>Cryptophagus labilis</i>	Saknas	1971
Skalbaggar	<i>Cryptophagus labilis</i>	Saknas	1971
Skalbaggar	<i>Cryptophagus micaceus</i>	bålgetingfuktbagge	1971
Skalbaggar	<i>Cryptophagus pallidus</i>	Saknas	1977
Skalbaggar	<i>Dorcatoma ambjoerni</i>	Saknas	1985
Skalbaggar	<i>Dorcatoma flavicornis</i>	bred tickgnagare	1978
Skalbaggar	<i>Dorcus parallelipedus</i>	bokoxe	1970
Skalbaggar	<i>Elater ferrugineus</i>	mulmknäppare	1999
Skalbaggar	<i>Eledonoprius armatus</i>	taggig svartbagge	1982

Skalbaggar	<i>Ernoporicus fagi</i>	bokborre	1983
Skalbaggar	<i>Euplectus bonvouloiri</i>	Saknas	1974
Skalbaggar	<i>Euplectus kirbii</i>	Saknas	1976
Skalbaggar	<i>Euthiconus conicicollis</i>	Saknas	1965
Skalbaggar	<i>Gnorimus variabilis</i>	svart guldbagge	1999
Skalbaggar	<i>Grynobius planus</i>	Saknas	1994
Skalbaggar	<i>Hapalaraea pygmaea</i>	Saknas	1988
Skalbaggar	<i>Hylis foveicollis</i>	Saknas	1973
Skalbaggar	<i>Hypoganus inunctus</i>	blankknäppare	1994
Skalbaggar	<i>Ischnodes sanguinicollis</i>	almknäppare	1995
Skalbaggar	<i>Ischnomera sanguinicollis</i>	gropig blombagge	1974
Skalbaggar	<i>Lissodema denticolle</i>	vasstandad trädbasbagge	1965
Skalbaggar	<i>Melasis buprestoides</i>	Saknas	1986
Skalbaggar	<i>Micridium angulicolle</i>	Saknas	1983
Skalbaggar	<i>Nemadus colonoides</i>	Saknas	1977
Skalbaggar	<i>Orchesia minor</i>	liten brunbagge	1970
Skalbaggar	<i>Osmoderma eremita</i>	läderbagge	1994
Skalbaggar	<i>Phloeophagus thomsoni</i>	Saknas	1973
Skalbaggar	<i>Plegaderus dissectus</i>	Saknas	1973
Skalbaggar	<i>Prionocyphon serricornis</i>	Saknas	1982
Skalbaggar	<i>Prionus coriarius</i>	taggbock	1985
Skalbaggar	<i>Prokraerus tibialis</i>	smalknäppare	1995
Skalbaggar	<i>Ptenidium gressneri</i>	Saknas	1977
Skalbaggar	<i>Quedius truncicola</i>	Saknas	1970
Skalbaggar	<i>Stenagostus rhombeus</i>	rombjättekäppare	1986
Skalbaggar	<i>Stereocorynes truncorum</i>	Saknas	1973
Skalbaggar	<i>Tetratoma fungorum</i>	blåvingad lövsvampbagge	1980
Skalbaggar	<i>Xylodromus testaceus</i>	Saknas	1988
Svampar	<i>Climacodon septentrionalis</i>	grentaggsvamp	1975
Svampar	<i>Coprinus alopecia</i>	lundbläcksvamp	1994
Svampar	<i>Fistulina hepatica</i>	oxtungssvamp	1994
Svampar	<i>Grifola frondosa</i>	korallticka	1994
Svampar	<i>Inonotus dryadeus</i>	tårticka	1979
Svampar	<i>Nemania confluens</i>	Saknas	1995
Svampar	<i>Piptoporus quercinus</i>	tungticka	1979
Tvåvingar	<i>Oedalea flavipes</i>	långhornad lundpuckeldansfluga	1977
Tvåvingar	<i>Xylota abiens</i>	liten träblomfluga	1995

Bilaga: Fågelarter enligt Natura 2000 på Hallands Väderö

Sångsvan - *Cygnus cygnus* (A038)

Beskrivning	Sångsvanen häckar i grunda, vegetationsrika vatten. I regel hittar man de häckande paren i tjärnar, myrgölar och små sjöar. Under de senaste 30 åren har arten i allt större utsträckning etablerat sig längre ner mot kusten och längre söderut i landet. I samband med detta har arten börjat häcka även i vassrika sjöar och små vegetationsrika dammar i landets södra delar.
Hotbild	Ingen uppenbar hotbild finns för närvarande.
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	Viktiga rast- och övervintringslokaler bör ges ett skydd mot exploatering och störningar. Vårastlokalerna är mycket viktiga för konditionsuppbyggandet inför fortsatt flyttning och kommande reproduktion. Häckningslokaler bör lämnas ostörda.
Bevarandestatus	God.

Vitkindad gås - *Branta leucopsis* (A045)

Beskrivning	Arten häckar på små, flacka öar där de är skyddade från marklevande rovdjur. Kräver stora, öppna gräsbevuxna ytor för sitt födosök, främst strandängar med kortvuxen eller kortbetad gräsvegetation. Kräver rast- och övervintringslokaler med gott om lämplig föda (främst gräs) samt möjlighet att övernatta ute på vatten.
Hotbild	För närvarande finns inget uppenbart hot mot arten och den svenska populationen fortsätter att växa i storlek.
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	Skötsel och bevarande av lämpliga ängar.
Bevarandestatus	Mycket god.

Bivråk - *Pernis apivorus* (A072)

Beskrivning	I södra Sverige är bivråkens optimala miljö ett småbrutet blandskogslandskap i närheten av en sjö eller något vattendrag. Förekomsten av äldre och luckrika skogsbestånd, gärna omväxlande med naturbetesmarker och med ett stort inslag av bryn gynnar förekomsten av getingar vars larver bivråken föder upp sina ungar med.
Hotbild	Eftersom bivråken är beroende av sociala steklar som föda påverkas den negativt av insektsgifter och kraftigt överbete av växter som dessa steklar livnär sig på (t ex sälj). Torrläggning av landskapet, samt jakt längs flyttstråken i södra Europa utgör andra hot.
Rödlistning	VU, sårbar.
Bevarandeåtgärder	För Hallands Väderö behövs inga åtgärder i dagsläget.
Bevarandestatus	God.

Havsörn - *Haliaeetus albicilla* (A075)

Beskrivning	Arten är till stor del knuten till vatten under näringssöket. Arten häckar därför i närheten av vatten, t.ex. längs kusterna, vid sjöar, större kraftverksmagasin, längs älvar och andra större vattendrag. Arten jagar över mycket stora områden, i regel i storleksordningen 50-200 km ² . De köns mogna örnarna är i huvudsak stannfåglar. Ungfågeln rör sig över betydande områden under de första levnadsåren.
Hotbild	Exploatering av häckningsområden genom skogsbruk, fritidsbebyggelse, vindkraftverk etc. Ökad tillgänglighet och störningar vid bona.
Rödlistning	VU, sårbar.
Bevarandeåtgärder	För Hallands Väderö behövs inga åtgärder i dagsläget eftersom arten inte

	häckar här, men bevarande av lämpliga boträd är en bra investering för framtida häckningar.
Bevarandestatus	God.

Brun kärrhök - *Circus aeruginosus* (A081)

Beskrivning	Arten är starkt knuten till vassrika eutrofa slättsjöar, men finns även i andra typer av sjöar. En förutsättning för häckning är att det finns tillgång på tät gammalvass eller liknande vegetation att bygga boet i. Arten kräver tillgång på lämpliga bytesdjur vid häckningslokalen och i dess omgivning. Jaktutflykter över åkermark kan utsträckas åtskilliga kilometer från boplatsen.
Hotbild	För närvarande kan inga direkta hot anses föreligga mot brun kärrhök i Sverige.
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	För Hallands Väderö behövs inga åtgärder i dagsläget.
Bevarandestatus	God.

Blå kärrhök - *Circus cyaneus* (A082)

Beskrivning	Blå kärrhök har en utpräglat nordlig utbredning i Sverige. Arten häckar numera uteslutande i norra Sveriges skogstrakter och i fjällområdena från Härjedalen och Ångermanland och norrut. Totalt sett har arten dock minskat kraftigt i Sverige åtminstone sedan 1960-talet. Under 1960-talet försvann arten från häckningsplatser runt om i södra Sverige.
Hotbild	Den kraftigt minskade arealen av naturliga, fasta gräsmarker under de senaste 100 åren har med stor sannolikhet minskat födoutbudet för blå kärrhöken.
Rödlistning	VU, sårbar.
Bevarandeåtgärder	För Hallands Väderö behövs inga åtgärder i dagsläget.
Bevarandestatus	God.

Kungsrör - *Aquila chrysaetos* (A091)

Beskrivning	Kungsrören häckar i många olika typer av miljöer, såväl i bergstrakter som i skog. Den föredrar områden med låg störningsfrekvens från människor och undviker därför att häcka nära bebyggda områden. Artens hemområde varierar mellan 75–200 km ² beroende på bytestillgång. Ofta bygger kungsrör i klippor och bergsbranter. I områden där sådana miljöer saknas är arten hänvisad till att bygga i träd med grova sidogrenar – oftast tallar > 200 år.
Hotbild	Förföljelse (främst i fjälltrakten), minskad tillgång till gammalträd för bobygge och störningar från friluftsliv och mänsklig infrastruktur medverkar till hotbilden mot kungsrör.
Rödlistning	Missgynnad (NT)
Bevarandeåtgärder	För Hallands Väderö behövs inga åtgärder i dagsläget.
Bevarandestatus	God.

Fiskgjuse - *Pandion haliaetus* (A094)

Beskrivning	Arten livnär sig till absolut största delen av fisk. Arten måste därför ha god tillgång på fiskeplatser inom sitt hemområde. Själva boet kan dock läggas långt från vatten. De fiskande fåglarna alternerar ofta mellan flera sjöar, ibland mer än 10 km från boet. Det vanligaste trädslaget för bobygge är tall.
Hotbild	Eftersom fiskgjusen inte häckar i området finns inga direkta hot.
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	Liksom för havsrör kan skogsbruket spara evighetsträd och underlätta eventuell invandring.
Bevarandestatus	God.

Stenfalk - *Falco columbarius* (A098)

Beskrivning	Stenfalken är en småfågelspecialist som häckar i anslutning till öppna, småfåglerika områden. Under gnagarår livnär den sig även i hög utsträckning på lämmel och sork. Nedanför fjällområdena häckar stenfalken i mindre antal i anslutning till öppen mark som myrar, mossar, hedar, öppna kustmiljöer och alvar.
Hotbild	Eftersom stenfalk inte häckar i området föreligger inga direkta hot.
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	För Hallands Väderö behövs inga åtgärder i dagsläget.
Bevarandestatus	God.

Pilgrimsfalk – *Falco peregrinus* (A103)

Beskrivning	Pilgrimsfalken häckar i branta klippväggar, fram till och med 1970-talet ofta även i risbon i träd (främst fiskgjusebon), samt på stora, blöta myrar där boet ofta återfinns på rissträngar beväxna med dvärgbjörk och skvattram. I motsats till jaktfalken är pilgrimsfalken inte beroende av risbon utan kräver i första hand klippfyllor som är skyddade från väder och vind i en från människan någorlunda ostörd miljö. Häckande par är mycket traditionsbundna och återvänder år efter år till samma häckplats. Pilgrimsfalken lever nästan uteslutande av fåglar som den slår i luften.
Hotbild	Eftersom pilgrimsfalk inte häckar i området föreligger inga direkta hot, men om den skulle göra det behövs skydd av boplatser.
Rödlistning	VU, sårbar
Bevarandeåtgärder	För Hallands Väderö behövs inga åtgärder i dagsläget.
Bevarandestatus	God.

Ljungpipare - *Pluvialis apricaria* (A140)

Beskrivning	Arten häckar på öppna hedar och myrmarker, dock inte på Hallands Väderö där den bara rastar.
Hotbild	I södra Sverige är den kraftigt fortlöpande igenväxningen av öppna marker det stora hotet.
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	För Hallands Väderö behövs inga åtgärder i dagsläget.
Bevarandestatus	God.

Brushane - *Philomachus pugnax* (A151)

Beskrivning	Brushane rastar endast på Hallands Väderö. Det sydliga beståndet är helt och hållet knutet till öppna kulturmarker, främst hävdade strandängar, i landets södra delar. Goda lokaler utmärks av en mosaik av gräs- och starrmarker, öppna dy- och jordytor och grunda vattensamlingar. Det nordliga beståndet häckar på öppna myrar i landets norra delar.
Hotbild	I södra och mellersta Sverige hotas de mycket fåtaliga bestånden främst av upphörande hävd av strandängsmiljöer, såväl längs kusten som i inlandet. Detta gäller dock främst vid häckning.
Rödlistning	-
Bevarandeåtgärder	Brushane förekommer endast som rastare i området och inga åtgärder krävs i dagsläget.
Bevarandestatus	Mycket god.

Myrspov - *Limosa lapponica* (A157)

Beskrivning	Myrspoven är en vanlig rastare i området, den föredrar främst kuster i grunda våtmarksmiljöer utan högre vegetation. Beståndet i Sverige är mycket fåtaligt.
Hotbild	Det främsta hotet utgörs av störningar vid häckningen, som sker i fjällvärlden.
Rödlistning	VU, sårbar.

<i>Bevarandeåtgärder</i>	Rastplatserna bör vara fria från ingrepp och störningar.
<i>Bevarandestatus</i>	God.

Grönbenan - *Tringa glareola* (A166)

<i>Beskrivning</i>	Grönbenan häckar i öppna och glest trädbevuxna våtmarker, men på Hallands Väderö rastar endast arten.
<i>Hotbild</i>	Det sydsvenska beståndet hotas av en utebliven hävd på sank stränder. Dikning av myrmark har bidragit till en ökad andel träd- och skogsbevuxen myr och därmed försämrade förhållanden för grönbenan.
<i>Rödlistning</i>	-
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Inga för Hallands Väderö.
<i>Bevarandestatus</i>	God.

Kentsk tärna - *Sterna sandvicensis* (A191)

<i>Beskrivning</i>	Kentsk tärna är en sparsam rastare i området. Den häckar enbart längs kusterna. Tillgång på goda fiskeplatser, främst grunda vattenområden är en förutsättning för arten. Störningsfria häckningsplatser, främst på mindre öar, men även på större sandrevlar och liknande mera kustnära miljöer, behövs också för att arten skall häcka. Den väljer ofta boplatser tillsammans med skrattnås.
<i>Hotbild</i>	Hotet utgörs främst av störningar, igenväxning och rovdjur vid häckningskolonier, men även av miljögifter och försämrade tillgång på lämplig födo fisk..
<i>Rödlistning</i>	VU, sårbar.
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Tärnornas födo fisk får inte beskattas för hårt och fiskens uppväxtområden bör skyddas.
<i>Bevarandestatus</i>	God.

Fisktärna - *Sterna hirundo* (A193)

<i>Beskrivning</i>	Fisktärnan är en relativt vanlig rastare i området. Den behöver tillgång på fiskrika sjöar och/eller grunda kustområden samt störningsfria häckningsplatser. För att större kolonier ska kunna etableras krävs rovdjursfria områden; framför allt mink och rävar bör hindras nå häckningsplatserna.
<i>Hotbild</i>	Hotet utgörs främst av störningar, igenväxning och rovdjur vid häckningskolonier, men även av miljögifter och försämrade tillgång på lämplig födo fisk..
<i>Rödlistning</i>	-
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Tärnornas födo fisk får inte beskattas för hårt och fiskens uppväxtområden bör skyddas.
<i>Bevarandestatus</i>	Mycket god.

Silvertärna - *Sterna paradisea* (A194)

<i>Beskrivning</i>	Silvertärnan är en vanlig rastare i området. Den behöver tillgång på fiskrika sjöar och/eller grunda kustområden samt störningsfria häckningsplatser. För att större kolonier ska kunna etableras krävs rovdjursfria områden; framför allt mink och rävar bör hindras nå häckningsplatserna.
<i>Hotbild</i>	Hotet utgörs främst av störningar, igenväxning och rovdjur vid häckningskolonier, men även av miljögifter och försämrade tillgång på lämplig födo fisk..
<i>Rödlistning</i>	-
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Tärnornas födo fisk får inte beskattas för hårt och fiskens uppväxtområden bör skyddas.
<i>Bevarandestatus</i>	God.

Småtärna - *Sterna albifrons* (A195)

<i>Beskrivning</i>	Småtärna är en vanlig rastare i området som även häckar i enstaka par. Arten behöver föda i form av småfisk och större kräftdjur. Arten är strikt bunden till långgrunda strandområden och jagar i regel patrullerande utanför strandlinjen. Tillgång på lämpliga häckningsplatser är av allt att döma en begränsande faktor. Arten häckar på kala sandstränder, på låga sand- eller grusrevlar och på industri- och utfyllnadsmark vid kusten. För att större kolonier ska kunna etableras krävs rovdjursfria områden och framför allt mink och räv bör hindras på häckningsplatserna.
<i>Hotbild</i>	Badturism och rörligt friluftsliv utgör ett hot mot småtärnan, främst vid dess häckningsplatser men även vid platser där arten födosöker. Småtärnan är relativt långlivad, vilket gör den sårbar för miljögifter som lagras i kroppen.
<i>Rödlistning</i>	VU, sårbar.
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Beträdnadsförbudet är ett måste ifall småtärnan ska kunna häcka i området. För att gynna den rastande populationen så mycket som möjligt skall eventuella störningar undvikas.
<i>Bevarandestatus</i>	God.

Mindre flugsnappare – *Ficedula parva* (A320)

<i>Beskrivning</i>	Arten häckar såväl i högstammig ädellövskog (ofta i sluttningar och kuperad terräng) som i blandskog med mycket varierande barrandel. Ofta hittar man den i slutna och tämligen fuktiga bestånd längs stränder, i lövrika sumpskogar eller i anslutning till fuktigare partier på tidigare hävdad mark. Arten behöver tillgång till lämpliga häckningsmiljöer i form av ogallrade, naturskogsliknande miljöer, liksom tillgång på lämpliga bohål, främst i form av nischer vid grenbrott i döda träd, större trädhåligheter eller gamla hackspettshål.
<i>Hotbild</i>	Häckningsmiljöerna är mycket kraftigt hotade av det rationella skogsbruket.
<i>Rödlistning</i>	NT, missgynnad
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Lövrika sumpskogar skall bevaras och lämnas till fri utveckling.
<i>Bevarandestatus</i>	God.

Törnskata - *Lanius collurio* (A338)

<i>Beskrivning</i>	Törnskata häckar i området och kräver tillgång på öppna marker (främst jordbruksmark, men även kalhyggen) med rik insektsförekomst på varma, solbelysta lokaler. Häckningslokalerna bör ha god tillgång på attraktiva insektsmiljöer i form av blommande och bärande buskar (t.ex. nypon, slån eller björnbär) i kombination med öppna partier, t.ex. kortbetade gräsytor. På jordbruksmark föredrar törnskatan en mosaik av betade och mindre hårt betade ytor där artdiversiteten för växter och insekter är hög.
<i>Hotbild</i>	Det största hotet är den under lång tid minskande tillgången på lämpliga häckningsmiljöer; igenläggning av jordbruksmark, minskad hävd av naturliga, ogödslade betesmarker, allt mer rationell skötsel av kvarvarande marker och avsaknad av brandfält i skogslandskapet. Törnskatan förekommer kopplad till rik insektsförekomst som i sin tur är kopplad till hög artdiversitet av blommande växter. Enbart kortbetade marker är således inte optimala för törnskator.
<i>Rödlistning</i>	-
<i>Bevarandeåtgärder</i>	Röjning och restaurering av öppna marker (hedar, naturbetesmarker m.m.) har visat sig kunna leda till en snabb etablering av törnskata. Rätt skötsel av skogsbryn av viss bredd, där man tillåter buskvegetation att finnas kvar ger också ofta upphov till etablering av arten.
<i>Bevarandestatus</i>	God.